ANDREA BIONDI
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2025. május 13.[1]

C-602/22. P. sz. ügy

ABLV Bank AS, felszámolás alatt
kontra

Egységes Szanálási Testület (ESZT)

„Fellebbezés – Gazdaság- és monetáris politika – Bankunió – 806/2014/EU rendelet – 7. és 18. cikk – Egységes Szanálási Mechanizmus – Az Egységes Szanálási Testület arra vonatkozó határozata, hogy nem indít szanálási eljárást – Az Egységes Szanálási Testület hatásköre – Mérlegelési jogkör – A bírósági felülvizsgálat terjedelme”

I. Bevezetés

1. A jelen fellebbezés tárgyát elsődlegesen az Egységes Szanálási Testület („Single Resolution Board”; a továbbiakban: ESZT) hatásköreinek és előjogainak meghatározása és elhatárolása képezi. A Bíróság által elbírálandó kérdés tárgyát konkrétan az ESZT-nek valamely hitelintézet szanálási programja Egységes Szanálási Mechanizmus („Single Resolution Mechanism”; a továbbiakban ESZM)[2] keretében történő elfogadásának elutasításáról szóló hivatalos határozat elfogadására vonatkozó hatásköre képezi.

2. Az ABLV Bank AS (a továbbiakban: ABLV Bank) a jelen fellebbezésben az Európai Unió Törvényszéke – az ESZT két határozata[3] ellen az ABLV Bank által benyújtott keresetet elutasító – 2022. július 6-i ABLV Bank kontra ESZT ítéletének (T-280/18, EU:T:2022:429, a továbbiakban: megtámadott ítélet) hatályon kívül helyezését kéri. Az ESZT ezekben a határozatokban röviden[4] úgy döntött, hogy az ABLV Bank és leányvállalata, az ABLV Bank Luxembourg SA (a továbbiakban: ABLV Bank Luxembourg) vonatkozásában nem fogad el szanálási programot. Az ESZT úgy vélte, hogy a szanálási program elfogadásának az ESZM-rendelet 18. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontjában előírt két feltétele – vagyis az, hogy az érintett szervezet fizetésképtelen, vagy valószínűleg fizetésképtelenné válik, valamint a szanáláshoz képest alternatív intézkedések hiánya – teljesül a jelen ügyben. Az ESZT végül

[1] Eredeti nyelv: olasz.

[2] Az ESZM-et a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról szóló, 2014. július 15-i 806/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2014. L 225., 1. o.; helyesbítés: HL 2014. L 372., 9. o.; a továbbiakban: ESZM-rendelet) hozta létre.

[3] A 2018. február 23-i SRB/EES/2018/09 és SRB/EES/2018/10 határozat (a továbbiakban: vitatott határozatok).

[4] A jelen ügy tényállásának részletesebb bemutatását illetően utalok a megtámadott ítélet 2–20. pontjára.

azonban elutasító határozatot hozott, mivel úgy vélte, hogy az említett rendelkezés c) pontjában előírt harmadik feltétel, jelesül a közérdekből történő szanálás szükségessége a jelen ügyben nem valósul meg.

3. A Törvényszék a megtámadott ítéletben az ESZT-nek az ABLV Bank leányvállalatát, az ABLV Bank Luxembourgot érintő határozata ellen irányuló részében az ABLV Bank által benyújtott keresetet elfogadhatatlannak nyilvánította, az ügy érdemét illetően pedig az ESZT-nek az ABLV Bankot érintő határozata ellen benyújtott kereset alátámasztására felhozott valamennyi jogalapot elutasította.

II. A fellebbezésről

4. Az ABLV Bank azt kéri, hogy a Bíróság helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, nyilvánítsa semmisnek a vitatott határozatokat, az ESZT-t kötelezze a két eljárás költségének viselésére, és arra az esetre, ha a Bíróság nem tudná elbírálni az elsőfokú keresetet, utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé.

5. Az ESZT és az elsőfokú eljárásban beavatkozó félként eljáró Európai Központi Bank (EKB) lényegében azt kéri, hogy a Bíróság utasítsa el a fellebbezést, és az ABLV Bankot kötelezze a költségek viselésére.

6. Az ABLV Bank a fellebbezésének alátámasztása céljából négy fellebbezési jogalapot hoz fel; az ESZT és az EKB ezek mindegyikét vitatja. A jelen indítvány elsősorban az 1. pontban röviden ismertetett elsődleges jogkérdést tartalmazó első fellebbezési jogalapra összpontosít. Előbb azonban a fellebbezésnek az ESZT által felhozott elfogadhatatlanságára vonatkozó kifogást kell megvizsgálni.

A. A fellebbezés elfogadhatóságáról

7. Az ESZT előadja, hogy a fellebbezés elfogadhatatlan. A fellebbezés homályos és következetlen, nem tartalmazza a felhozott jogalapok rövid ismertetését, és sok esetben nem határozza meg a megtámadott ítélet vitatott pontjait, valamint nem jelöli meg a felhozott jogalapok alátámasztását szolgáló jogi érveket. Nehéz tehát azonosítani a Törvényszék által elkövetett hibákat.

8. Az állandó ítélkezési gyakorlatból e tekintetben az következik, hogy a fellebbezésnek – az elfogadhatatlanság terhe mellett – pontosan meg kell jelölnie a megtámadott ítélet vitatott elemeit, valamint azokat a jogi érveket, amelyek kifejezetten alátámasztják e kérelmet.[5]

9. A fellebbezés a jelen ügyben nem minden esetben világos és következetes, és nem tartalmazza teljeskörűen a megtámadott ítélet vitatott elemeit. A fellebbezés mindazonáltal elegendő utalást tartalmaz az ítélet egyes jogalapok keretében megtámadott pontjainak azonosításához, valamint az előadott érvek nagyobb részének kellően pontos bemutatását tartalmazza. Ebből álláspontom szerint az következik, hogy a fellebbezés nem teljes egészében elfogadhatatlan. Az ABLV Bank egyes konkrét érveit azonban mint elfogadhatatlanokat el kell utasítani, mivel azok nem egyértelműek.

[5] Az EUMSZ 256. cikk és az Európai Unió Bírósága alapokmánya 58. cikkének első bekezdése, valamint a Bíróság eljárási szabályzata 168. cikke (1) bekezdésének d) pontja és 169. cikke alapján. Lásd többek között: 2016. december 14-i SV Capital kontra ABE ítélet (C-577/15 P, EU:C:2016:947, 69. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

B. A fellebbezés érdeméről

1. Az első fellebbezési jogalapról

10. Az ABLV Bank az első fellebbezési jogalapjával a megtámadott ítélet 73–86. pontját vitatja. Az ABLV Bank az ESZM-rendelet 18. cikkének téves értelmezésére és több más, ahhoz kapcsolódó tévedésre utal.

11. A Törvényszék a megtámadott ítélet ezen pontjaiban először is (73–78. pont) elutasította az ABLV Bank arra vonatkozó jogalapját, hogy az ESZT nem rendelkezik hatáskörrel a felszámolásáról való döntésre, és megállapította, hogy az ESZT a vitatott határozatokban nem rendelte el az ABLV Bank felszámolását. A Törvényszék másodszor (79–86. pont) elutasította az ABLV Bank arra vonatkozó jogalapját, hogy az ESZT nem rendelkezik hatáskörrel a vitatott határozatokhoz hasonló hivatalos elutasító határozatok elfogadására. A Törvényszék megállapította, hogy az ESZT hatáskörrel rendelkezik az ilyen típusú határozatok elfogadására, és ennek során a következő három elemet vette alapul: a) azt, hogy el kell kerülni a fizetésképtelenség vagy valószínű fizetésképtelenség EKB által végzett értékelésével kapcsolatos bírói jogvédelmi hézagot (a megtámadott ítélet 82. pontja); b) az ESZM-rendelet 18. cikkét magában foglaló jogi hátteret, különös tekintettel a 2014/59 irányelv[6] 82. cikkének (2) bekezdésére (a megtámadott ítélet 83. pontja); c) azt, hogy az érintett intézmény és potenciálisan a pénzügyi piacok stabilitása veszélybe kerülhet abban az esetben, ha az ESZT-nek nincs hatásköre a hivatalos elutasító határozat meghozatalára (a megtámadott ítélet 84. pontja).

12. Az első fellebbezési jogalap jogi elemzése három részből áll: a) az első az ESZT vitatott határozatokhoz hasonló hivatalos elutasító határozatok meghozatalára vonatkozó hatáskörének hiányával kapcsolatos kifogásra vonatkozik; b) a második a Törvényszék által követett értelmezésnek az ügynökségekre történő hatáskör-átruházásra vonatkozó ítélkezési gyakorlattal való összeegyeztethetőségével kapcsolatos kifogásra vonatkozik; c) a harmadik az első fellebbezési jogalap keretében felhozott többi kifogásra vonatkozik.

a) Az első fellebbezési jogalap első részéről, amely az ESZT-nek a vitatott határozatok meghozatalára vonatkozó hatáskörére vonatkozik

1) Az ABLV Bank érvei

13. Az ABLV Bank előadja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 79–86. pontjában tévesen értelmezte az ESZM-rendelet 18. cikkét, amikor arra a következtetésre jutott, hogy az ESZT hatáskörrel rendelkezik szanálási program elfogadását elutasító (el nem fogadására vonatkozó) hivatalos határozat meghozatalára.

14. Az ABLV Bank szerint a Törvényszék által elfogadott értelmezés az ESZT-nek az ESZM-rendelet 18. cikkében nem szereplő hatásköröket tulajdonít, és azt e rendelkezés szövege nem támasztja alá. Az a szanálási program elfogadására vonatkozó rendelkezések analógia útján történő hallgatólagos alkalmazásán alapul.

[6] [A hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2014. május 15-i] 2014/59/EU [európai parlamenti és tanácsi] irányelv [(HL 2014. L 173., 190. o.; helyesbítések: HL 2019. L 165., 129. o.; HL 2021. L 104., 55. o.)].

15. A Törvényszék által követett értelmezés alapján az ESZT akkor is hatáskörrel rendelkezik külső joghatásokat kiváltó határozat elfogadására, ha a 18. cikk (1) bekezdésében meghatározott három feltétel közül csak kettő teljesül, tehát szanálási program elfogadása nem történt. Az ABLV Bank előadása szerint, ha azonban az ESZT arra a következtetésre jut, hogy közérdekből nem szükséges valamely szanálási intézkedés, tartózkodnia kell a határozathozataltól.

16. A Bíróság nagytanácsa közelmúltbeli Bizottság kontra ESZT ítéletében,[7] konkrétan annak 83. pontjában megerősítette, hogy az ESZM-rendelet 18. cikke nem ruházza fel az ESZT-t önálló joghatásokat kiváltó jogi aktusok elfogadására vonatkozó hatáskörrel.

17. Ezen kívül az ABLV Bank a megtámadott ítélet 83. pontját vitatta: egyrészt, az abban hivatkozott 2014/59 irányelv 82. cikkének – a szanálás elutasítására vonatkozó határozatok elfogadásának lehetőségéről rendelkező – (2) bekezdése kizárólag a nemzeti szanálási hatóságokra vonatkozik, ezért nem vonatkozhat az ESZT-re; másrészt, nem az uniós jogalkotó véletlen mulasztásának eredménye az, hogy az ESZM-rendelet nem tartalmaz az imént hivatkozott szabályban foglaltakkal egyenértékű rendelkezést. Az ABLV Bank a megtámadott ítélet 84. pontját is vitatja, amely szerinte az ESZM-rendeletben nem szereplő gondolatmeneten alapul.

2) Elemzés

18. Az ESZM-rendelet 18. cikke (1) bekezdésének téves értelmezésére vonatkozó kifogás megválaszolásához e rendelkezést a Bíróság által alkalmazott értelmezési szempontok alapján kell értelmezni.

19. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint valamely uniós jogi rendelkezés értelmezéséhez nemcsak annak kifejezéseit, hanem szövegkörnyezetét, annak a szabályozásnak a célkitűzéseit is figyelembe kell venni, amelynek az részét képezi.[8]

20. Az alábbiakban ezért az ESZM-rendelet 18. cikke (1) bekezdésének szövegét, szövegkörnyezetét és célját elemezem annak megállapítása érdekében, hogy – az ABLV Bank kifogásának megfelelően – tévesen értelmezte-e a Törvényszék a szóban forgó rendelkezést a megtámadott ítéletben azzal, hogy elismerte az ESZT-nek a szanálási program elfogadásához szükséges feltételek fennállásával (hiányával) kapcsolatos hivatalos elutasító határozatok elfogadására vonatkozó hatáskörét.

21. Elöljáróban rámutatok arra, hogy bár az ABLV Bank kizárólag az ESZM-rendelet 18. cikke (1) bekezdésének megsértésére alapozza kifogását, e rendelet egy másik rendelkezése is releváns annak értékelése szempontjából, hogy helyes-e a Törvényszéknek az ESZT vitatott határozatokhoz hasonló határozatok meghozatalára vonatkozó hatáskörére vonatkozó következtetése. A 7. cikk (2) bekezdésére utalok, amelynek értelmében az ESZT felelős a hatáskörébe tartozó szervezetek[9] „szanálására vonatkozó valamennyi határozat elfogadásáért”. Álláspontom szerint ugyanis ez az a rendelkezés, amely az ESZM-rendeletben meghatározott feladatmegosztás keretében kifejezetten az ESZT-re ruházza a döntéshozatali hatáskört.

[7] 2024. június 18-i Bizottság kontra ESZT ítélet (C-551/22 P, EU:C:2024:520; a továbbiakban: Bizottság kontra ESZT ítélet; lásd különösen: 83. pont).

[8] Lásd többek között: 2025. január 9-i Schaerbeek és Linkebeek önkormányzata ítélet (C-627/23, EU:C:2025:9, 28. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

[9] Azaz a pénzügyi intézmények és az Unió pénzügyi stabilitása szempontjából jelentősnek minősülő csoportok, valamint határokon átnyúló tevékenységet folytató egyéb csoportok. Lásd e tekintetben: Bizottság kontra ESZT ítélet, 75. pont.

22. Tehát az ABLV Bank által felhozott kifogás érdemi elbírálásához e két rendelkezésnek a fent említett értelmezési szempontok alapján történő értelmezése szükséges.

23. Az ESZM-rendelet 7. cikke (2) bekezdése szövegének szó szerinti értelmezése alapján a „*valamennyi*” és a „*szanálására vonatkozó*”[10] általános kifejezések használata arról árulkodik, hogy a jogalkotó szándéka olyan, mindenre kiterjedő szabály előírására irányult, amelynek alapján az ESZT az Unió szanálási hatáskörébe tartozó szervezetek[11] vonatkozásában a szanálásra vonatkozó mindennemű határozat elfogadására hatáskörrel rendelkezik.

24. Az ESZM-rendelet 18. cikkének (1) bekezdése viszont úgy rendelkezik, hogy az a), b) és c) pontban felsorolt három feltétel teljesülése esetén az ESZT szanálási program elfogadására vonatkozó hatáskörrel rendelkezik.

25. Azok a (vitatott határozatokhoz hasonló) határozatok, amelyekben megállapítást nyer, hogy valamely szanálási program elfogadásának feltételei nem teljesülnek, „*szanálásra vonatkozó*” határozatoknak minősülnek, ezért az ESZM-rendelet 7. cikkének (2) bekezdésében foglalt rendelkezésben szereplő tág megfogalmazásba tartoznak.

26. Az ESZM-rendelet 7. cikke (2) bekezdésének e rendelet 18. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett szövege tehát a két rendelkezés olyan értelmezését támasztja alá, amely szerint az ESZT hatáskörrel rendelkezik arra, hogy az utóbbi rendelkezésben meghatározott három feltétel hiányára vonatkozó hivatalos határozatot hozzon.

27. Ezt alátámasztja az említett rendelkezések szövegkörnyezetének és céljának értelmezése.

28. Ami a jogi hátteret, így az ESZM-rendelet rendelkezéseinek összességét illeti, a feladatok ESZM-en belüli, az ESZM-rendelet 7. cikkében előírt megosztásának rendszerében szükséges a szanálás elutasításáról szóló hivatalos határozat elfogadására vonatkozó hatáskörnek az ESZT számára történő biztosítása. Az ESZT uniós szanálási eljárás megindításának mellőzésére vonatkozó határozata ugyanis intézkedéseknek a nemzeti hatóságok általi elfogadását eredményezi. A nemzeti hatóságokat ezért tájékoztatni kell arról, hogy az ESZT megszüntette az uniós szinten lefolytatott eljárást, és hogy az Unió nem kívánja gyakorolni a szanálási hatáskörét. A releváns rendelkezések ettől eltérő értelmezése az ESZM-en belül olyan bizonytalan helyzetet teremtene, amely összeegyeztethetetlen lenne a hatáskör-megosztás ESZM-rendeletben előírt rendszerével.

29. A szövegkörnyezet értelmezése alapján továbbá a szanálást elutasító hivatalos határozat elfogadására vonatkozó hatáskör ESZT számára történő biztosítása az érintett szervezet hiányos bírói jogvédelme elkerülésének szükségességével is összhangban áll[12]. Ha ugyanis az ESZT nem fogadhatna el hivatalos elutasító határozatot, amely megtámadható az uniós bíróságok előtt, akkor nem lenne lehetséges az EKB részéről történő, valamely szervezet fizetésképtelenségére

[10] A szóban forgó rendelkezés különböző nyelvi változatainak elemzése alapján az olasz nyelvi változatban használt megfogalmazás a legtöbb más nyelvi változatban is használatos (például az angol nyelvi változatban „all decisions *relating to* resolution”, a német nyelvi változatban „alle Beschlüsse *im Zusammenhang mit* einer Abwicklung”, a spanyol nyelvi változatban „*todas* las decisiones *relacionadas con* la resolución”). Hasonló megfogalmazásokat tartalmaz a portugál, a görög, a lett, a magyar, a román, a dán, a svéd, a finn és a bolgár nyelvi változat. Más nyelvi változatok a „szanálásra vonatkozó valamennyi határozat” kifejezéssel (például a francia nyelvi változatban „toutes les décisions de résolution”, a holland nyelvi változatban „alle afwikkelingsbesluiten”) kissé eltérő megfogalmazást tartalmaznak. Azonban még ez a megfogalmazás is – amely egyébiránt láthatólag kevesebb nyelvi változatban használatos – összeegyeztethető a rendelkezésnek a jelen indítvány következő pontjaiban javasolt értelmezésével.

[11] Az egyetlen korlátozás a nemzeti szanálási hatóságokkal való együttműködés e rendelet 31. cikkének (1) bekezdése szerinti kötelezettsége.

[12] Amint a Törvényszék a megtámadott ítélet 82. pontjában helyesen megállapította.

vagy valószínű fizetésképtelenségére vonatkozó – a fent említett 18. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti – értékelés bírósági felülvizsgálatának kezdeményezése, amely értékelés – mint az eljárás keretében hozott előkészítő aktus – nem támadható aktus. [13]

30. Végezetül, a javasolt értelmezés cél szerinti értelmezés szempontból összhangban van az ESZM-rendeletnek a hitelintézetek válsághelyzetei és fizetésképtelensége kezelése, valamint az ESZM ESZM-rendelet (89) és (123) preambulumbekezdésében említett hatékonyságának biztosítására irányuló céljával. [14] Ilyen helyzetekben ugyanis a beavatkozás gyorsasága gyakran döntő. [15] Ha nincs olyan hivatalos határozat, amely tisztázza, hogy az Unió nem gyakorolja szanálási hatáskörét, az Unió e hatáskörének adott szervezet vonatkozásában történő gyakorlásával vagy annak mellőzésével kapcsolatos bizonytalanság veszélyeztetheti az intézkedések gyors elfogadását, tehát azok hatékonyságát.

31. A fent említett értelmezés ebben az értelemben az ESZM-rendeletnek a pénzügyi stabilitás fenntartására, az alapvető pénzügyi szolgáltatások folytonosságának biztosítására és a betétesek védelmére vonatkozó, az ESZM-rendelet (58) preambulumbekezdésében említett célkitűzéseivel is összhangban van. [16] A hivatalos elutasító határozat hiányából eredő bizonytalanság – amely kétségeket ébreszt az EKB fizetésképtelenség vagy valószínű fizetésképtelenség értékelését követően valamely szervezet vonatkozásában e tekintetben meghozandó határozatait és intézkedéseit illetően – növelné az ilyen szervezetet érintő kockázatokat, következésképpen a dominóhatás kockázatát is. [17]

32. A Bizottság kontra ESZT ítélet révén nem kérdőjeleződik meg az az értelmezés, amely szerint az ESZT hatáskörrel rendelkezik az ESZM-rendelet 18. cikkének (1) bekezdésében meghatározott feltételek teljesülésének hiányára vonatkozó hivatalos határozatok meghozatalára. A Bíróság a szóban forgó ítéletben megállapította, hogy az ESZT által elfogadott szanálási program nem megtámadható jogi aktus. Ugyanis a szóban forgó program nem a szanálási eljárás végeredménye, mivel az csak a Bizottság általi jóváhagyással valósul meg. [18] A Bíróság konkrétan a Bizottság kontra ESZT ítélet 83. pontjában megállapította, hogy noha e rendelet 7. és 18. cikke előírja, hogy az ESZT feladata a szanálási program kidolgozása és elfogadása, „e cikkek nem biztosítanak számára arra vonatkozó hatáskört, hogy önálló joghatásokat kiváltó jogi aktust fogadjon el.”

33. A Bizottság kontra ESZT ítélethez vezető jogvita tárgyából ugyanakkor egyértelmű, hogy ezen ítéletben a Bíróság kizárólag az elfogadott szanálási programra, azaz az ESZT hivatalos elfogadó határozatára utalt, amely nem vált ki önálló joghatásokat. A szanálási program elfogadásának elutasításáról szóló hivatalos határozat viszont az ESZT előtti eljárás befejező jogi aktusa. E határozat tehát olyan jogi aktusnak minősül, amely szükségszerűen önálló joghatásokat vált ki, és amely az EUMSZ 263. cikk alapján megtámadható.

[13] A Törvényszék a 2021. május 6-i ABLV Bank kontra EKB ítéletre (C-551/19 P és C-552/19 P, EU:C:2021:369; a továbbiakban: ABLV Bank ítélet; lásd különösen: 56. és 73. pont) utalt.

[14] Lásd e tekintetben még a 2014/59/EK irányelv (1) és (120) preambulumbekezdését.

[15] A válsághelyzetekben történő gyors beavatkozás szükségességét illetően lásd az ESZM-rendelet (10), (16), (26) és (31) preambulumbekezdését, valamint a 2014/59 irányelv (4) és (5) preambulumbekezdését.

[16] Lásd még: 2024. október 4-i Aeris Invest kontra Bizottság és ESZT ítélet (C-535/22 P, EU:C:2024:819; a továbbiakban: Aeris Invest ítélet, 164. pont); 2024. október 4-i García Fernández és társai kontra Bizottság és ESZT ítélet (C-541/22 P, EU:C:2024:820; a továbbiakban: García Fernández ítélet; 190. pont).

[17] A Törvényszék erre a megtámadott ítélet 84. pontjában helyesen mutatott rá. Ezekből a megfontolásokból az következik, hogy nem fogadható el az ABLV Bank azon álláspontja, amely szerint az ESZT-nek *teljes mértékben* tartózkodnia kell a határozathozataltól, amennyiben arra a következtetésre jut, hogy közérdekből nem szükséges valamely szanálási intézkedés.

[18] Lásd az ESZM-rendelet 18. cikkének (1), (6) és (7) bekezdését. Lásd: Bizottság kontra ESZT ítélet, 94. pont.

34. Az ABLV Bank a megtámadott ítélet 83. pontjának vitatására irányuló érveivel végül nem kérdőjelezi meg a Törvényszék arra vonatkozó következtetésének helyességét, hogy az ESZT a szanálást elutasító hivatalos határozat meghozatalára hatáskörrel rendelkezik. A Törvényszék ugyanis az említett pontban úgy ítélte meg, hogy a 2014/59 irányelv 82. cikkének (2) bekezdése nem alkalmazható a jelen ügyre. A Törvényszék erre a rendelkezésre az ESZM-rendelet 18. cikkét magában foglaló tágabb szabályozási kontextus elemzése keretében utalt.

35. A fentiekből az következik, hogy álláspontom szerint az első jogalap első részét el kell utasítani.

b) Az első fellebbezési jogalap második részéről, amely a hatáskörök ügynökségekre történő átruházásával kapcsolatos ítélkezési gyakorlatra vonatkozik

1) Az ABLV Bank érvei

36. Az ABLV Bank előadja, hogy az ESZM-rendelet 18. cikke (1) bekezdésének a Törvényszék által a megtámadott ítéletben elfogadott értelmezése összeegyeztethetetlen a Meroni kontra Alta Autorità [19] ítéletből eredő, az ügynökségekre történő hatáskör-átruházásra vonatkozó ítélkezési gyakorlattal. Az ABLV Bank kiemeli, hogy az ESZT olyan ügynökség, amelynek hatáskörét szigorúan meg kell határozni. Azt állítja, hogy az ESZM-rendeletben kifejezetten elismerést nyer az ESZT hatáskörének korlátozására irányuló igény, mivel annak (26) preambulumbekezdése utal a fent említett ítélkezési gyakorlatra. A Törvényszék által elfogadott értelmezés mindazonáltal ezen igénnyel ellentétben igen tág hatáskört biztosít az ESZT számára arra vonatkozóan, hogy a Bizottság és a Tanács beavatkozása nélkül és mindenféle eljárási vagy anyagi jogi természetű korlátozás nélkül, tartósan döntsön valamely érintett bank sorsáról.

2) Elemzés

37. Elöljáróban megjegyzem, hogy a Bíróság a közelmúltbeli Bizottság kontra ESZT ítéletben a Meroni kontra Alta Autorità ítéletből eredő, a jelen ügyben foglalthoz képest fordított helyzetre, vagyis valamely szanálási program elfogadására vonatkozó ítélkezési gyakorlat tükrében vizsgálta az ESZT-nek az ESZM-rendelet 18. cikke révén biztosított hatáskör összeegyeztethetőségét. A Bíróság ezen ítéletben arra a következtetésre jutott, hogy a szóban forgó cikknek az ESZT számára szanálási program elfogadását lehetővé tevő rendelkezései alkalmasak arra, hogy elkerüljék a fent említett ítélkezési gyakorlat [20] értelmében vett „felelősségáthelyezést”. A Bíróság érvelését arra a megfontolásra alapozta, hogy miközben e rendelkezések az ESZT-re ruházzák az annak értékelésére vonatkozó jogkört, hogy valamely szanálási program elfogadásának feltételei teljesülnek-e, valamint az ilyen programhoz szükséges eszközök meghatározására vonatkozó jogkört, a Bizottságra vagy adott esetben a Tanácsra ruházzák a szanálási program azon diszkrecionális szempontjainak végső értékeléséért való felelősséget, amelyek a hitelintézetek szanálására vonatkozó uniós politika körébe tartoznak. [21]

[19] 1958. június 13-i Meroni kontra Alta Autorità ítélet (9/56, EU:C:1958:7).

[20] Lásd: Meroni kontra Alta Autorità ítélet, 41. o.; 2014. január 22-i Egyesült Királyság kontra Parlament és Tanács ítélet (C-270/12, EU:C:2014:18; a továbbiakban: ESMA ítélet; 42. pont); Bizottság kontra ESZT ítélet, 71. pont.

[21] Lásd: Bizottság kontra ESZT ítélet, 81. pont.

38. Az ABLV Bank által az első fellebbezési jogalap második részében felhozott kifogás téves előfeltevésen alapul, mivel két teljesen különböző esetet kíván egy tekintet alá venni. Ez ugyanis lényegében annak megállapításával esik egy tekintet alá, hogy a Bíróság által a Bizottság kontra ESZT ítéletben az ESZT-nek a szanálási program elfogadására vonatkozó hatáskörére vonatkozóan előadott érvelésnek az elutasító határozat elfogadására vonatkozó hatáskörére is vonatkoznia kell. Mivel az intézmények nem vesznek részt az ilyen típusú határozatok elfogadására irányuló eljárásban, ezért az ilyen típusú határozatok elfogadására vonatkozó hatáskörnek az ESZT részére történő biztosítása összeegyeztethetetlen az ügynökségekre történő hatáskör-átruházásra vonatkozó ítélkezési gyakorlattal.[22]

39. Mindazonáltal a jelen ügyben szóban forgó, a szanálási program elfogadásának elutasításáról szóló határozatok elfogadására vonatkozó hatáskör alapvetően különbözik a szanálási program elfogadásának ezzel ellentétes esetében gyakorolt, a Bizottság kontra ESZT ítélet tárgyát képező hatáskörtől.

40. Az ESZT elutasító határozat elfogadása esetén úgy dönt, hogy nem teljesülnek az ESZM-rendelet 18. cikkének (1) bekezdésében meghatározott, az Unió szanálási hatáskörének gyakorlását indokoló feltételek. Az elutasító határozat az uniós szintű szanálási eljárás megszüntetését eredményezi. Adott esetben nemzeti szinten kell intézkedni, amennyiben teljesülnek az alkalmazandó nemzeti jogban előírt feltételek.

41. Az elutasító határozat tehát az Unió szanálási politikájának körébe tartozó hatáskörök gyakorlását *elutasító* határozatnak minősül. A szanálási program elfogadására vonatkozó (pozitív) határozat viszont a szanálási eljárás tényleges megindítását és az uniós szanálási politika körébe tartozó szanálási hatáskörök teljes körű gyakorlását vonja maga után, amelyre kizárólag az uniós intézmények jogosultak.[23]

42. Ebben az összefüggésben az ESZT által az elutasító határozat elfogadásához elvégzendő értékelések köre is sokkal korlátozottabb. Az ESZT által elvégzendő értékelések elutasító határozat elfogadása esetén annak megállapítására korlátozódnak, hogy nem teljesül az ESZM-rendelet 18. cikkének (1) bekezdésében meghatározott három feltétel. Ezek azonban – a szanálási program elfogadásának esetével ellentétben – nem terjednek ki a szanálási eszközök meghatározására vagy az ESZM-rendelet 18. cikke (6) bekezdésének c) pontja szerinti Egységes Szanálási Alap igénybevételének szükségességére.

43. A Bíróság az ESZM-rendelet 18. cikkének (1) bekezdésében meghatározott három feltétel teljesülése értékelésének jellegét illetően megállapította, hogy az ESZT mérlegelési jogkörrel rendelkezik,[24] és ez független attól, hogy a szóban forgó elemzés elfogadó vagy elutasító

[22] Rámutatok arra, hogy az ABLV Bank a fellebbezésében e tekintetben pusztán a Törvényszék által elfogadott értelmezésnek a fent említett ítélkezési gyakorlattal való összeegyeztethetőségét vitatja, kifejezetten az EUMSZ 277. cikk szerinti jogellenességre vonatkozó kifogást azonban az ESZM-rendelet egyetlen rendelkezése tekintetében sem hoz fel.

[23] Az ESZM-rendelet (24) preambulumbekezdése és a Bizottság kontra ESZT ítélet 69. pontja.

[24] Lásd: Bizottság kontra ESZT ítélet, 75. és 77. pont, és Aeris Invest ítélet, 266. pont.

határozatot eredményez-e.[25] Ugyanakkor a Bíróság azt is elismerte, hogy e hatáskört az ESZM-rendelet 18. cikkének (1), (4) és (5) bekezdése értelmében olyan objektív kritériumok és feltételek szabályozzák, amelyek behatárolják az ESZT hatáskörét.[26]

44. Az ESZM-rendelet 18. cikkének (1) bekezdésében meghatározott három feltétel teljesülésének értékelése összetett[27] szakmai és gazdasági/jogi értékeléseket[28] feltételez. Ezzel szemben a fent említett értékelés nem eredményez kizárólag az Unió politikai szerveinek hatáskörébe tartozó „politikai" jellegű döntéseket.

45. Az ESZT – annak értékelése során, hogy teljesülnek-e a szóban forgó feltételek – tehát „szakmai mérlegelési jogkört", nem pedig „politikai mérlegelési jogkört" gyakorol.[29]

46. A fenti megfontolásokból az következik, hogy elutasító határozat elfogadása esetén az ESZT-re történő hatáskör-átruházás – mivel az a szanálási intézkedés Unió általi meghozatalához szükséges feltételek hiányának alapvetően szakmai jellegű értékelések alapján történő megállapítására vonatkozó hatáskörre korlátozódik – sokkal szűkebb körű, mint szanálási program elfogadása esetén. A felhatalmazás és az ebből eredően gyakorolt mérlegelési jogkör alkalmazási köre eltér a szanálási program elfogadása esetében gyakorolhatóhoz képest: mivel nincs szó politikai mérlegelési jogkör gyakorlásáról, a „politikai" intézmények részvétele nem szükséges az ilyen elutasító határozatok elfogadása során.

47. Az ESZM-rendelet (24) és (26) preambulumbekezdésében meghatározott okok – amelyek miatt a Bizottságnak és a Tanácsnak szanálási program elfogadása esetén be kell avatkoznia – egyébiránt nem indokolják a Bizottságnak és a Tanácsnak az elutasító határozat elfogadására irányuló eljárásban való részvételét.

48. Konkrétabban, ami a Bizottság részvételét illeti, mivel az Unió részéről nem történik szanálási intézkedés elutasító határozat elfogadása esetén, a szanálási program diszkrecionális szempontjai sem ellenőrizhetők.[30]

[25] Ez a megállapítás elegendő az ESZT által a tárgyaláson felhozott azon érv elutasításához, hogy amennyiben az ESZM-rendelet 18. cikkének (1) bekezdésében meghatározott kritériumokra vonatkozóan elutasító határozatot hoz, e tekintetben – az elfogadó határozat esetétől eltérően – nem rendelkezik mérlegelési jogkörrel. Az ESZT érve egyébként logikai szempontból sem állja meg a helyét. Logikailag ugyanis nem képzelhető el, hogy a meghatározott feltételek fennállásának értékelésére vonatkozó hatáskör – a gyakorolt mérlegelési jogkörre tekintettel – az elemzés (pozitív vagy negatív) eredményétől függően változzon. A mérlegelési jogkör magát az elemzést érinti, és nem függhet annak eredményétől.

[26] Lásd: Bizottság kontra ESZT ítélet, 77. pont.

[27] Aeris Invest ítélet, 266. és azt követő pontok; García Fernández ítélet, 275. pont. Lásd még: 2018. december 11-i Weiss és társai ítélet (C-493/17, EU:C:2018:1000).

[28] Végső soron ezek a Bíróság által az ESMA ítéletben figyelembe vettekhez hasonló összetett ténybeli értékelések. Lásd különösen ezen ítélet 52. pontját. Az első két feltétel elemzése tisztán szakmai értékeléseket feltételez. A közérdek fennállására vonatkozó harmadik feltétel az ESZM-rendelet 14. cikkének (2) bekezdésében meghatározott szanálási célok eléréséhez kapcsolódó általános jellegű diszkrecionális értékeléseket követel meg. A szanálási intézkedésnek az említett egy vagy több cél elérésével való arányosságának elemzése konkrétan jelentős mérlegelési mozgásteret foglal magában. E feltétel vizsgálata során az ESZT – bár értékítéleteken és spekulatív előrejelzéseken alapuló előretekintő elemzéseket kell végeznie – minden esetben szakmai szempontokon alapuló értékeléseket végez. Az ESZT nem dönthet ilyen szakmai kritériumok teljesülésének megállapításán túlmutató politikai megfontolások alapján.

[29] A mérlegelési jogkör e kategóriái közötti különbségtételről mindenekelőtt lásd: Léger főtanácsnok Rica Foods kontra Bizottság ügyre vonatkozó indítványa (C-40/03 P, EU:C:2005:93, 46. pont). Ezzel kapcsolatban lásd még legutóbb: Emiliou főtanácsnok EKB kontra Crédit Lyonnais ügyre vonatkozó indítványa (C-389/21 P, EU:C:2022:844).

[30] E tekintetben egyébiránt megjegyzendő, hogy az ESZM-rendelet a Bizottságnak az ESZT munkájában, tehát a megtámadott határozatokhoz hasonló elutasító határozatok meghozatalában való részvételéről is rendelkezik (lásd az ESZM-rendelet 43. cikkének (3) bekezdését és a Bizottság kontra ESZT ítélet 78. pontját).

49. Ami a Tanács részvételét illeti, elutasító határozat elfogadása esetén az Alap igénybevételének hiányában nincs szükség a felhasználandó források összegének ellenőrzésére, sem pedig a határozat tagállamok és az Unió egészének pénzügyi stabilitására, valamint a tagállamok költségvetési szuverenitására gyakorolt hatásának ellenőrzésére. Uniós szanálási intézkedés hiányában tehát a szóban forgó különböző célkitűzések és érdekek közötti egyensúly megteremtése – a rendeletben meghatározott hatáskör-megosztási rendszernek megfelelően – nemzeti szinten történik.

50. A fenti megfontolásokból végül az következik, hogy az ESZM-rendelet 18. cikkének (1) bekezdésében meghatározott feltételek teljesülésének hiányával kapcsolatos határozatok meghozatalára vonatkozó hatáskör ESZT részére történő biztosítása a gazdaságpolitikával kapcsolatos jogi aktus elfogadására vonatkozó, az Unió kifejeződését jelentő hatáskör átszállását nem, kizárólag a szakmai mérlegelés kifejeződésének minősülő értékelések meghozatalára vonatkozó hatáskör átszállását eredményezi; az ESZT tehát nem idézi elő a „felelősség valódi áthelyezését”, amely összeegyeztethetetlen a Bíróságnak a Meroni kontra Alta Autorità ítéletből eredő, az ügynökségekre történő hatáskör-átruházásra vonatkozó ítélkezési gyakorlatával.

51. Álláspontom szerint tehát az első fellebbezési jogalap második részét is el kell utasítani.

c) Az első fellebbezési jogalap többi kifogásra vonatkozó harmadik részéről

52. Az ABLV Bank az első fellebbezési jogalap keretében a megtámadott ítélet 73–86. pontjával szemben számos egyéb kifogást hoz fel.

53. Az ABLV Bank először is arra hivatkozik, hogy az ESZT által alkalmazott későbbi gyakorlatból az következik, hogy az ESZT sem ért egyet az ESZM-rendelet 18. cikkének a Törvényszék által elfogadott értelmezésével.

54. Álláspontom szerint ez az érvelés mindenekelőtt elfogadhatatlan, mivel semmilyen módon nem tartalmazza a megtámadott ítélet vitatott, állítólagos jogi tévedésekkel érintett elemeit.[31] Az ügy érdemét illetően mindenesetre ez az érvelés szintén irreleváns. Ez a változtatás a jelen ügy szempontjából ugyanis még annak elismerése esetén is irreleváns lenne, hogy az ESZT megváltoztatta gyakorlatát – amit az ESZT vitat –, mivel nem befolyásolja az ESZM-rendelet 18. cikke Törvényszék által elfogadott értelmezésének jogszerűségét.

55. Másodszor, az ABLV Bank arra hivatkozik, hogy a Törvényszék nem állapította meg helyesen a vitatott határozatok joghatásait. Ezek a határozatok – mivel az ESZM-rendelet 18. cikkének (1) bekezdésében meghatározott feltételek közül kettő tekintetében kötelező érvényű megállapításokat tartalmaznak – negatív értelemben változtatták meg az ABLV Bank jogi helyzetét, még akkor is, ha nem eredményezték e bank közvetlen felszámolását. A Törvényszéknek a szóban forgó határozatok jogszerűségének elemzése előtt meg kellett volna értenie e határozatok jellegét és joghatásait. A Törvényszék ezt követően megállapította, hogy az ESZT utasításokat adhat a nemzeti szanálási hatóságoknak, azonban az utasítások típusát nem határozta meg.

[31] Lásd többek között: 2019. január 23-i Deza kontra ECHA ítélet (C-419/17 P, EU:C:2019:52, 93. és 94. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

56. E kifogás elfogadhatóságát is erősen kétlem. Ugyanis az ABLV Bank ebben az esetben sem határozza meg a megtámadott ítélet vitatott részeit. Mindenesetre ez a kifogás is megalapozatlan. A megtámadott ítélet 34. és 49. pontjában a Törvényszék kifejezetten elismerte, hogy a vitatott határozat közvetlen hatással van az ABLV Bank jogi helyzetére. Ez az oka annak, hogy e bankot e határozat közvetlenül érinti, és e bank ezért jogosult annak megtámadására, még ha a határozatnak nem is címzettje. A Törvényszék tehát elemezte és megértette a vitatott határozatok jellegét és joghatásait. A Törvényszék a megtámadott ítéletben nem állapította meg továbbá, hogy az ESZT utasításokat ad a nemzeti hatóságoknak.

57. Harmadszor, az ABLV Bank arra hivatkozik, hogy a Törvényszék – mivel nem ismerte el, hogy a vitatott határozatok az ABLV Bank és az ABLV Bank Luxembourg felszámolását írják elő – elferdítette azok tartalmát. A vitatott határozatok szövege egyrészt a nemzeti szanálási hatóságokat e határozatok végrehajtására kötelezi, és nem hagy kétséget a felszámolás szükségessége felől. Másodszor, a Törvényszék valamely konkrét anyagi dokumentumot tévesen hasonlított az EUMSZ 263. cikk szerint megtámadható jogi aktus fogalmához. E fogalom a vitatott határozatok tartalmát érinti. A Törvényszéknek ezért az ESZT 2018. február 24-én kiadott sajtóközleménye [32] tükrében arra a következtetésre kellett volna jutnia, hogy a vitatott határozatok az ABLV Bank és az ABLV Bank Luxembourg felszámolását tették szükségessé.

58. A vitatott határozatokban a felszámolás állítólagos elrendelésére vonatkozó érvek e tekintetben megalapozatlanok. Ugyanis, amint a 2022. február 24-i Bernis és társai kontra ESZT ítéletből (C-364/20 P, nem tették közzé, EU:C:2022:115) kifejezetten következik, a vitatott határozatok nem írták elő a szóban forgó két szervezet felszámolását. [33] Ezenfelül – amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 75. pontjában megállapította – az ABLV Bank ítélet 49. pontjából az következik, hogy e bank felszámolása a szóban forgó társaság részvényeseinek határozatából ered.

59. Az ESZT által 2018. február 24-én kiadott sajtóközleménnyel kapcsolatos érvek is megalapozatlanok. A Törvényszék – még annak elismerése mellett, hogy a vitatott határozatok szövege és a sajtóközlemény között ellentmondás áll fenn – sem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a megtámadott ítélet 77. pontjában úgy ítélte meg, hogy a sajtóközleményhez hasonló tájékoztatási aktus nem változtathatja meg valamely hivatalos határozat tartalmát.

60. Negyedszer, az ABLV Bank arra hivatkozik, hogy a Törvényszék hallgatólagosan elferdítette az EUMSZ 263. cikk és az EUMSZ 297. cikk (2) bekezdése szerinti jogi aktus „címzettjének” fogalmát. Figyelembe kellett volna vennie, hogy valamely jogi aktus címzettje az a személy, akinek a jogi helyzete megváltozott, nem pedig az annak végrehajtásáért felelős hatóság. Ebből az következik, hogy az ABLV Bank és az ABLV Bank Luxembourg a vitatott határozatok címzettjeinek tekintendő.

61. Ez a kifogás megalapozatlan. Ugyanis az ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése szerinti jogi aktus címzettjének fogalmát formailag úgy kell érteni, hogy az a jogi aktusban címzettként megjelölt személyre vonatkozik. Az, hogy valamely jogi aktus hivatalos címzettjétől eltérő személyt érinthet a jogi aktus tartalma, kétségtelenül megalapozhatja e személy kereshetőségi jogát, de nem ruházza fel őt a szóban forgó jogi aktus címzettjének státuszával. [34]

[32] Lásd a megtámadott ítélet 17. pontját.

[33] Lásd az említett ítélet 50. és azt követő pontjait.

[34] Lásd: 2016. január 21-i SACBO kontra Bizottság és INEA ítélet (C-281/14 P, nem tették közzé, EU:C:2016:46, 34. pont).

62. Ötödször, a vitatott határozatok olyan súlyos eljárási hibákban szenvednek, amelyeket hivatalból meg kellett volna állapítani. Az ABLV Bank meghallgatáshoz való jogát és iratbetekintési jogát nem tartották tiszteletben a vitatott határozat meghozatalához vezető eljárásban. E határozatot nem közölték megfelelően az ABLV Bankkal, és azt nem is indokolták.

63. Álláspontom szerint az állítólagos eljárási hibákra vonatkozó kifogások is elfogadhatatlanok. Az ABLV Bank ismételten nem hivatkozik a megtámadott ítélet egyetlen vitatott elemére sem. Az indokolási kötelezettség megsértésére vonatkozó kifogás konkrétan nem tartalmaz semmilyen érvet.

64. Álláspontom szerint a fentiekből az következik, hogy az első jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

2. A második fellebbezési jogalapról

65. Az ABLV Bank második fellebbezési jogalapjával a megtámadott ítéletnek azt a részét [35] vitatja, amelyben a Törvényszék elutasította az ESZM-rendelet 18. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti, valószínű fizetésképtelenségi helyzet fennállásának értékelésére vonatkozó jogalapjait. Az ESZT és az EKB a második fellebbezési jogalap keretében felhozott valamennyi kifogást vitatja.

66. Elöljáróban el kell utasítani az ESZT arra vonatkozó elfogadhatatlansági kifogását, hogy a szóban forgó jogalap teljes egészében elfogadhatatlan. Való igaz, hogy az ABLV Bank érveinek kifejtése néhol nem egyértelmű. A fellebbezés azonban a legtöbb esetben lehetővé teszi a megtámadott ítélet vitatott elemeinek meghatározását és az ABLV Bank érveinek megértését, ami lehetővé teszi a Bíróság számára a jogszerűségi felülvizsgálatot.

a) A bírósági felülvizsgálat terjedelméről

67. Az ABLV Bank előadja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 90–96. pontjában túlságosan megszorítóan értelmezte az uniós bíróságok által az ESZM-rendelet 18. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében vett, fizetésképtelenségi vagy valószínű fizetésképtelenségi helyzet fennállásának értékelésére vonatkozó bírósági felülvizsgálat alkalmazási körét. A Törvényszék ezzel megsértette az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkét, valamint a Bíróság ítélkezési gyakorlatát és az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítélkezési gyakorlatát. A Törvényszék tévesen úgy ítélte meg, hogy e felülvizsgálatnak a nemzeti bíróságok által fizetésképtelenség tárgyában végzett felülvizsgálathoz képest korlátozottabbnak kell lennie.

68. A fenti 43. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatból e tekintetben az következik, hogy az ESZT mérlegelési jogkörrel rendelkezik annak értékelése során, hogy teljesülnek-e az ESZM-rendelet 18. cikkének (1) bekezdésében meghatározott feltételek. A fenti 44. pontban említett ítélkezési gyakorlatból konkrétabban az következik, hogy az ESZT-nek valamely hitelintézet fizetésképtelenségi vagy valószínű fizetésképtelenségi helyzetének értékelése során szakmai jellegű döntéseket kell hoznia, valamint összetett gazdasági előrejelzéseket és értékeléseket kell végeznie.

[35] A megtámadott ítélet 90–146. pontja.

69. A Bíróság e tekintetben megállapította, hogy e mérlegelési mozgástérre tekintettel az uniós bíróság által valamely szanálási program elfogadására vonatkozó határozatok – fizetésképtelenségi vagy valószínű fizetésképtelenségi helyzet fennállására vonatkozó elemzést magában foglaló – indokolásának megalapozottságára vonatkozóan végzett bírósági felülvizsgálat nem indíthatja e bíróságot arra, hogy saját értékelésével helyettesítse az ESZT értékelését, hanem annak ellenőrzésére irányul, hogy a megtámadott határozat nem alapul-e helytelen ténymegállapításokon, illetőleg hogy nem tartalmaz-e nyilvánvaló értékelési hibát, vagy pedig nem jelent-e hatáskörrel való visszaélést. [36]

70. Ebből az következik, hogy a Törvényszék a megtámadott ítéletben fizetésképtelenségi vagy valószínű fizetésképtelenségi helyzet fennállására vonatkozó értékelésnek az uniós bíróságok általi felülvizsgálata körének meghatározása tekintetében nem alkalmazta tévesen a jogot.

71. E tekintetben mindazonáltal megjegyzem, hogy éppen az ESZM-rendelet 18. cikkének (1) bekezdésében meghatározott kritériumok teljesülésének megállapítása során szakmai mérlegelési jogkörnek az ESZT részére történő elismerése miatt – bár a fent kifejezett korlátok között – különös jelentőséggel bír a szigorú bírósági felülvizsgálat. [37]

72. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint szakmai mérlegelési jogkör gyakorlása esetén az eljárási garanciák tiszteletben tartása alapvető fontosságú, amely garanciák között szerepel az uniós intézményeknek az értékelés tárgyát képező eset összes releváns elemének gondos és pártatlan vizsgálatára vonatkozó kötelezettsége. Az uniós bíróságnak ilyen esetekben különösen nem csupán a hivatkozott bizonyítékok tárgyi valószerűségét, megbízhatóságát és koherenciáját kell vizsgálnia, hanem azt is ellenőriznie kell, hogy e bizonyítékok tartalmazzák-e az adott összetett helyzet értékeléséhez figyelembe veendő összes releváns adatot, és alátámasztják-e a belőlük levont következtetéseket. [38]

73. A szanálási hatóságok által végzett gazdasági értékelések összetett jellege azonban konkrétan nem akadályozhatja meg a bíróságokat annak megvizsgálásában, hogy a szanálási hatóság által felhasznált adatok tényszerűen pontosak, megbízhatók és következetesek-e, hogy az adatok tartalmaznak-e az összetett helyzet értékeléséhez figyelembe veendő minden lényeges információt, illetve hogy alátámasztják-e a belőlük levont következtetéseket. [39] Az ESZT-nek tehát szilárd, pontos, megbízható és következetes elemek alapján kell meghoznia a határozatait, valamint kimerítően kell megindokolnia határozatát oly módon, hogy kitűnjenek az azt alátámasztó logikai lépések. [40] Ezeket az elemeket és indoklást az uniós bíróságnak szigorú felülvizsgálatnak kell alávetnie. Ez annál is inkább így van, mivel az ESZM-rendelet nem rendelkezik az ESZM-rendelet 18. cikke alapján hozott határozatok elleni fellebbezésnek az e rendelet 85. cikke alapján létrehozott fellebbviteli testület elé terjesztésének lehetőségéről. [41]

[36] Lásd: Aeris Invest ítélet, 266. pont; García Fernández ítélet, 275. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

[37] Lásd e tekintetben: Roemer főtanácsnok Meroni kontra Alta Autorità ügyre vonatkozó indítványában (9–56, ECLI:EU:C:1958:4, 108. o.) szereplő megfontolások.

[38] 2023. május 4-i EKB kontra Crédit Lyonnais ítélet (C-389/21 P, EU:C:2023:368, 56. és 57. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

[39] Ebben az értelemben lásd a 2014/59 irányelv (89) preambulumbekezdését.

[40] Lásd e tekintetben: Tizzano főtanácsnok Bizottság kontra Tetra Laval ügyre vonatkozó indítványa (C-12/03 P, EU:C:2004:318, 87. és 88. pont).

[41] Lásd többek között a fellebbviteli testület 3/17., 7/17., 27/17., 28/17. és 5/22. sz. ügyekben hozott határozatait. A szakmai és gazdasági értékelések szigorú felülvizsgálatának szükségességével kapcsolatban lásd analógia útján a Bíróság által a 2023. március 9-i ACER kontra Aquind ítéletben (C-46/21 P, EU:C:2023:182, 53–75. pont) az ACER fellebbezési tanácsa által végzett felülvizsgálat intenzitásával kapcsolatban tett megállapításokat. A fellebbezési tanács általi felülvizsgálat hiányában ezek a követelmények tükröződnek a bírósági felülvizsgálatban.

b) A második fellebbezési jogalap keretében felhozott többi kifogásról

74. Az ABLV Bank a második fellebbezési jogalap keretében egy sor további kifogást hoz fel a megtámadott ítélet 97–146. pontjával szemben.

75. Az ABLV Bank először is előadja, hogy a Törvényszék elferdítette az ügyiratot, amikor megállapította, hogy az ABLV Bankra vonatkozó vitatott határozat az említett bank fizetésképtelenségének vagy valószínű fizetésképtelenségének az ESZT általi hallgatólagos értékelését tartalmazta, miközben az ESZT ellenkérelmében azt állította, hogy az EKB egyedül végezte el ezt az értékelést, és hogy az ESZT-vel kizárólag egyeztetett.

76. Ez a kifogás a megtámadott ítélet 103–108. pontjának nyilvánvalóan téves olvasatán alapul. A Törvényszék ezekben a pontokban nem állapította meg semmilyen hallgatólagos értékelés fennállását. A Törvényszék tévedés nélkül pusztán azt állapította meg, hogy az ESZT az ítélkezési gyakorlatnak megfelelően elfogadhatta és alapul vehette az EKB arra vonatkozó értékelését, hogy teljesül-e az ESZM-rendelet 18. cikke (1) bekezdésének a) pontjában meghatározott feltétel.

77. Másodszor, az ABLV Bank előadja, hogy a Törvényszék mulasztással elferdítette a tényállást, mivel nem vette figyelembe a Tribunal d'arrondissement de Luxembourg (kerületi bíróság, Luxemburg) 2018. március 9-i ítéletét, valamint más későbbi olyan eseményeket, amelyek megkérdőjelezték az ESZT-nek a vitatott határozatok alapjául szolgáló értékeléseit.

78. A luxemburgi bíróság ítélete e tekintetben nyilvánvalóan irreleváns a jelen ügyben, már csak azért is, mert az nem az ABLV Bankra, hanem az ABLV Bank Luxembourgra vonatkozik, ami miatt az ABLV Bank fellebbezését elfogadhatatlannak nyilvánította. Ami a más későbbi eseményekre való utalást illeti, az ABLV Bank először is semmilyen módon nem vitatja a megtámadott ítélet 97–99. pontjában foglalt érvelést, amelyben a Törvényszék elutasította az ABLV Bank likviditási helyzetét érintő további eseményekre vonatkozó érvet. A fellebbezésben az ilyen további eseményekre való hivatkozást mindenesetre semmilyen bizonyíték nem támasztja alá.

79. Harmadszor, az ABLV Bank előadja, hogy a Törvényszék nem adott megfelelő választ az első fokon felhozott egyes érvekre. Az ABLV Bank a következő elemekre utal: a moratóriumra, a betétvédelmi mechanizmusra és az Euroclear likviditásának a lett központi banknál történő átalakítására irányuló kérelemre.

80. Amennyiben e kifogást úgy kell érteni, hogy az a Törvényszék ezen elemekre vonatkozó értékeléseinek érdemi vitatására irányul, a kifogás nyilvánvalóan elfogadhatatlan, mivel az ABLV Bank a legcsekélyebb mértékben sem jelzi, hogy a megtámadott ítélet milyen hibákban szenved. E kifogás alaptalan, amennyiben úgy értendő, hogy az ABLV Bank a megtámadott ítéletben a Törvényszék által elvégzett elemzésre vonatkozó indokolás hiányára hivatkozik. Az ugyanis a megtámadott ítélet 125–144. pontjában válaszolt ezekre az érvekre.

81. Negyedszer, az ABLV Bank végül előadja, hogy a megtámadott ítélet a bankok likviditása ESZM-rendelet 18. cikke szerinti fogalmának téves felfogásán alapul. A Törvényszék figyelmen kívül hagyja azt, hogy az uniós jog szerinti likviditási rendszer torzul, ha válság esetén valamely hitelintézetre további likviditási követelmények vonatkoznak.

82. E tekintetben rámutatok arra, hogy az ABLV Bank a „likviditás” fogalmával kapcsolatos érvének alátámasztása céljából pusztán azt állítja, hogy a likviditási tartalékok időben jöttek létre, és azokat válsághelyzetben szándékosan használják fel és csökkentik. A Törvényszéknek a megtámadott ítélet 111–115. pontjában szereplő érvelését azonban semmilyen módon nem vitatja. A további likviditási követelmények előírására vonatkozó állítást ezen túlmenően semmilyen bizonyíték nem támasztja alá.

83. A fenti megfontolásokból az következik, hogy álláspontom szerint a második fellebbezési jogalapot is el kell utasítani.

3. A harmadik fellebbezési jogalapról

84. Az ABLV Bank harmadik fellebbezési jogalapjával előadja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítéletben figyelmen kívül hagyott és/vagy elferdített, illetve nem megfelelően kezelt több, első fokon felhozott érvet. Az ABLV Bank utal: először is arra, hogy az EKB és az ESZT nem tartotta tiszteletben a lett hatóságokat a pénzmosás elleni küzdelem területén megillető hatáskört, és hogy létezik erre vonatkozó határozat; másodszor, az egyesült államokbeli Financial Crime Enforcement Network (FinCEN) véleményére, amellyel harmadik ország kísérletet tett arra, hogy nyomást gyakoroljon a Lett Köztársaságra a jogszabályainak megváltoztatása érdekében; harmadszor, az ESZT és az EKB pártatlanságával kapcsolatos kétségekre. A Törvényszék ezen kívül nem vett kellőképpen figyelembe az ABLV Bank által benyújtott több bizonyítékot.

85. Az első két érvet illetően e tekintetben az ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy a bank ESZM-rendelet 18. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti fizetésképtelensége vagy valószínű fizetésképtelensége okainak figyelembevétele nem szerepel a szóban forgó rendelkezésben, és az a rendelet célkitűzéseivel is összeegyeztethetetlen lenne. [42] Ebből az következik, hogy a megtámadott ítélet 101. pontjában a Törvényszék téves jogalkalmazás nélkül elutasíthatta az említett ügyekkel kapcsolatos valamennyi érvet, beleértve a fenti két érvet is, mivel azokat az ABLV Bankra vonatkozó vitatott határozat jogszerűsége szempontjából irrelevánsnak ítélte.

86. Ami az első fokon felhozott harmadik érvet illeti, a Törvényszék – annyiban, amennyiben azt úgy kell érteni, hogy az ABLV Bank az ESZT általi pártatlan elbíráláshoz való jogának megsértését kívánja vitatni – arra a megtámadott ítélet 179–186. pontjában válaszolt. Az ABLV Bank tehát nem hivatkozhat arra, hogy a Törvényszék figyelmen kívül hagyta ezt az érvelést. Egyébiránt az ABLV Bank a fellebbezésében semmilyen módon nem vitatja a megtámadott ítélet e részében foglalt érvelést.

87. Végül, bizonyítékoknak a Törvényszék általi értékelésére vonatkozó érveket illetően az állandó ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy a tények és bizonyítékok értékelése – azok elferdítésének esetét kivéve – nem minősül jogkérdésnek, amelyet mint ilyet fellebbezés keretében a Bíróságnak kell felülvizsgálnia. [43] A fent említett érvek ezért elfogadhatók.

88. A fenti megfontolásokból az következik, hogy álláspontom szerint a harmadik fellebbezési jogalapot is el kell utasítani.

[42] Aeris Invest ítélet, 163. és 164. pont.

[43] García Fernández ítélet, 211. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

4. A negyedik fellebbezési jogalapról

89. Az ABLV Bank a negyedik fellebbezési jogalapjával előadja, hogy a Törvényszék több hibát is vétett az ABLV Bank Luxembourgot érintő határozat ellen benyújtott kereset elfogadhatóságának vizsgálata során.

90. Először is, a megtámadott határozatokat az ESZT által 2018. február 24-én kiadott sajtóközleménynek megfelelően kell értelmezni. Másodszor, a Törvényszék elferdítette azok tartalmát, amikor tagadta, hogy a vitatott határozatok az ABLV Bank és az ABLV Bank Luxembourg felszámolását írnák elő. Harmadszor, az ABLV Bank az ESZT által más szervezetek vonatkozásában hozott szanálási határozatokra hivatkozva azt állítja, hogy a szanálási határozat megváltoztathatja a részvényesek jogi helyzetét. Ebből arra a következtetésre jut, hogy a szanálási program elfogadásának mellőzéséről szóló határozatra is ugyanez vonatkozik.

91. E tekintetben úgy vélem, hogy a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 40–45. pontjában szereplő érvelése nem tartalmaz jogi tévedést. Ugyanis a Törvényszék helyesen alkalmazta az ítélkezési gyakorlatot,[44] amikor úgy ítélte meg, hogy az ABLV Bankot mint az ABLV Bank Luxembourg részvényesét nem érinti közvetlenül az ABLV Bank Luxembourgra vonatkozó vitatott határozat, mivel az osztalékhoz és az ABLV Bank Luxembourg irányításában való részvételhez való jogát nem érintette hátrányosan az e szervezet szanálás alá vonását elutasító határozat.

92. Az ABLV Bank által felhozott érvek nem kérdőjelezik meg ezt a megállapítást. A fenti 90. pontban említett első és második érvet a fenti 58. és 59. pontban már elutasítottam. Az ESZT által más szervezetek vonatkozásában hozott szanálási határozatokra vonatkozó harmadik érvet szintén el kell utasítani, mivel e határozatok irrelevánsak az ABLV Bank közvetlen érdekeltségének a leányvállalatára vonatkozó vitatott határozatra tekintettel történő megállapítása szempontjából.

93. Ebből az következik, hogy a negyedik fellebbezési jogalapot is el kell utasítani, ezért a fellebbezést teljes egészében el kell utasítani.

III. A költségekről

94. Mivel az ABLV Bank pervesztes lett, és mind az ESZT, mind pedig az EKB ilyen kérelmet terjesztett elő, úgy vélem, hogy az ABLV Bankot a Bíróság eljárási szabályzata 138. cikkének (1) bekezdése alapján, amely e szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásra is alkalmazandó, a saját költségeinek viselésére kell kötelezni.

IV. Végkövetkeztetés

95. A fenti megfontolások tükrében azt javaslom, hogy a Bíróság a következőképpen határozzon:

– a fellebbezést utasítsa el;

[44] 2019. november 5-i EKB és társai kontra Trasta Komercbanka és társai ítélet (C-663/17 P, C-665/17 P és C-669/17 P, EU:C:2019:923, 110. és 111. pont). Lásd még: 2022. február 24-i Bernis és társai kontra ESZT ítélet (C-364/20 P, nem tették közzé, EU:C:2022:115, 69. és 80. pont).

– az ABLV Bank AS-t kötelezze az Egységes Szanálási Testület és az Európai Központi Bank költségeinek viselésére.